

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2372/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8743/19 од 20.11.2019. године, на седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8743/19 од 20.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8743/19 од 20.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7650/18 од 25.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу за период април 2015. године – април 2019. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му за период март 1999. године – март 2015. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 203.995,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 25.09.2019. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8743/19 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и у ставу четвртом изреке у делу којим су тужиоцу досуђени трошкови поступка у износу од 203.995,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става четвртог изреке којим је одлучено о камати, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на трошкове поступка у износу од 203.995,00 динара исплати законску затезну камату почев од дана када наступе услови за извршење одлуке до исплате, а одбијена је законска затезна

камата за период од дана пресуђења до дана наступања услова за извршност. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених ревизијских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име неисплаћене старосне пензије тужиоцу, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је његов захтев делимично усвојен, након што су судови утврдили да у том делу његово потраживање није застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, камати, као и о истакнутом приговору застарелости потраживања, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.05.2018. године, а поднеском од 17.06.2019. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела од 1.328.805,08 динара, по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (117,9266 динара за 1 еуро) представља износ од 11.268,07 еура.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра према

средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић